

[AccueilRevenir à l'accueilCollectionMythologiae libri decem, Francfort, André Wechel, 1581CollectionMythologia, Francfort, 1581 - Livre VIIIItemMythologia, Francfort, 1581 - VIII, 17 : De Asopo](#)

## **Mythologia, Francfort, 1581 - VIII, 17 : De Asopo**

**Auteur(s) : Conti, Natale**

```
","author_name_items":"Auteur(s)","author_size_items":"16px","title_size_items":"16px"}}, new UV.URLDataProvider()); /* uvElement.on("created", function(obj) { console.log('parsed metadata', uvElement.extension.helper.manifest.getMetadata()); console.log('raw jsonld', uvElement.extension.helper.manifest.__jsonld); }); */ }, false);
```

**Collection Mythologia, Venise, 1567 - Livre VIII**

*Ce document est une version augmentée de :*  
[Mythologia, Venise, 1567 - VIII, 16 : \[17\] De Asopo](#)

---

**Collection Mythologie, Paris, 1627 - Livre VIII**

[Mythologie, Paris, 1627 - VIII, 18 : D'Asope](#) est une transformation de ce document

---

**Collection Mythologie, Lyon, 1612 - Livre VIII**

[Mythologie, Lyon, 1612 - VIII, 17 : D'Asope](#) est une traduction de ce document

---

## **Informations sur la notice**

Auteurs de la noticeÉquipe Mythologia

Mentions légales

- Fiche : Projet Mythologia (CRIMEL, URCA ; IUF) ; projet EMAN, Thalim (CNRS-ENS-Sorbonne Nouvelle). Licence Creative Commons Attribution - Partage à l'Identique 3.0 (CC BY-SA 3.0 FR)
- Images : Münchener DigitalisierungsZentrum (MDZ).

λαίνας· ἢ ἀπὸ τοῦ πατρὸς ἁλκωνίαι ἱκλήθησαν. *Alcyones* gigantes filiae fuerunt, *Phthonia*, *Anthe*, *Metbone*, *Alcippa*, *Pallene*, *Drimo*, *Asteria*. Quae post patris interitum à *Canastrad*, quod est *Pallenes* promontorium, sese in mare praecipitarunt. *Amphitrite* vero has in aves vertit, & *Alcyones* de patris nomine appellavit.

¶ Haec ea sunt, quae fabulosè de *Halcyonibus* memorantur ab antiquis. Quae dicta sunt de avibus, tãquam de natura aviũ illarum sunt intelligenda: quia spectant ad illarum cõsuetudinem: quae de diebus *Halcyonijs*, non valde sunt admirabilia: quòd per solstitiorum tempus nullæ propè fiant aeris mutationes. Omnia enim cum ad summum pervenerint, languidiota sunt, atq; aliquantulũ cessant: quod patet in sagittis & lapidibus in altum æra coniectis, cum inde alterius motus capiant initium. Ad deprimendum igitur mortalium arrogantiam datus est *Ceyx* in eam calamitatem incidisse, cum tantã felicitatem æquo animo ferre non diutius posset. Nam sæpius temerarios & potentes homines ob temeritatem Deus de pristina felicitate desiecit, prudentesq; & mansuetos homines supra ceteros omnes extulit. Hanc igitur fabulam effinxerunt antiqui, ne nimis praesentibus opibus, aut nobilitate, aut viribus, aut forma corporis gloriaremur, cum omnia nobis data hæc mutuo sint à Deo bonorum omnium auctore: atque ut omnes intelligerent, nullã felicitatem esse tantã aut tam firmam, quam Deus, si propter peccata voluerit, non citissimè possit labefactare, & funditus evertere. At nunc de *Asopo* dicamus.

De *Asopo*.

## CAP. XVI.

**A**T verò *Asopus* amnis, cuius filiam *Aeginam* *Iupiter* rapuit, fuit *Oceani* & *Tethyos* filius, ut sensit *Acusilaus*: alij *Neptuni* & *Perus*, ut ait *Atheniensis Apollodorus* lib. 3. *Bibliothecæ*. At *Nicanor Samius* in lib. 2. de fluminibus, *Iouis* & *Clymenes* filium fuisse dixit. *Sesosthenes* autem lib. 9. rerum Ibericarum *Himeri* & *Cleodices* filium fuisse tradidit. *Paulin Corinthiacis* *Neptuni* & *Ceglusæ* filium fuisse creditũ memorat. *Phanodemus* in rebus *Atticis* *Salaminis* & cuiusdam *Panopei*. Hunc maior scriptorum pars patria fuisse *Thebanum*, uxoremque duxisse *Metopen* *Ladonis* filiam asserunt, de qua *Pelaguntem*, *Ismenum*q; suscepit, & filias viginti, inter quas fuit  
The.

Theſſia, Perœ, Thebe, quæ urbi nomē dedit, & Combe Chalcis cognomento quæ prior æream armaturam inuenit in urbe Eubœæ, quæ ab illa Chalcis vocata eſt: Salamin, Platæa, Harpinne, Corcyra, Ægina, quæ inſulis nomina dederunt, cum altera Scheria, altera OEnone prius diceretur; Iſmene, Antiope, Aeroe, Cleone, Nemea, quæ cum Iupiter deperiret, promiſit quidquid illa optaret ſe eſſe daturum, atq; ea dicitur perpetuam uirginitatē expetiuiſſe; Tanagra, Sinope, quæ multis urbibus vel ipſe vel filij nomina dederunt. nam de Corcyra non modo vocata eſt prius Scheria, deportata illuc à Neptuno, ſed etiam natus Phœax, à quo Phœacia dicta. de Sinope non parua eſt controuerſia, ſed tamen pleriq; affirmant illam raptam fuiſſe ab Apolline, & in Pontum deportatam, è quo Syrum peperit, qui Syriæ nomen dedit, ut ait Philoſtephanus. At Dionyſius in ſitu orbis à Ioue raptam fuiſſe Sinopen ita ſcripſit:

ὅς ποτ' ἀλωομένην Ἰσωπίδα δ' ἴκτο Σινώπην  
καὶ μετ' ἀκνηχίμινωσεν τὴν περὶ νῆος ἀστυχώραν,  
καὶ πρὸς Ἰφίμοσυν ἔειπεν, ὅ γαρ φιλότιτος Ἰρακινῆς  
ἰχθυόων, πατρὸς ἀπινός φισιν ἔκιδ' ἔλατ' ἔσθ'.

*Errantem cepit qui Aſopida πατρη, Sinopen,  
Quam tristem in regione ſua ſopius, ut illum  
Iupiter admonuit correptus amore puella.*

*Inuitam idcirco è patrijs hanc ceperat agris.*

Alij tamen, inter quos fuit Andro Teius, vnã fuiſſe ex Amazonibus Sinopen tradiderunt, alij Martis & Parnaffæ, alij Martis & Æginæ filiam. Fuit etiam Ægina, quam Iupiter rapuit, Aſopi filia. quam cum ſtudioſè quæreret Aſopus, neque uſpiciam inueniret, à Sifypho pacta mercede ut perennē aquam in Acrocortintho pro iudicio obtineret, inuenit. Eius iudicij pœnas apud inferos luere Sifyphum nonnulli tradiderunt, atque Aſopum ipſum, cum Iouem inſequeretur, fulmine percuſſum fuiſſe, ut ait Callimachus. Poſidippus in libro de Dijs & heroibus Theſſiam Aſopi filiam quoque fuiſſe ſcripſit, cui tria munera Apollo conceſſit, ut ciuitas Bœotix apud montem Heliconem de eius nomine diceretur, ut uirgo inter ſidera in cœlo eſſet, & ut uacicaretur. Fuit enim Aſopus Thebanorū fluuius, qui ſuos fontes habuit in Arethyræa, Trachiniamque Scolum vocatam præterfluebat, qui cum fulmine iectus fuiſſet, remiſſus eſt in ſua fluenta, & diu poſtea carbones deuohere ſueuit,

vt ait Apollod. lib. 3. Ab hoc fluuio regio vniuersa in agro Thebano iuxta Cithæronem montem Asopia vocata fuit, vt est apud Strab. lib. 9. Pausanias scripsit in Corinthiacis Asopum omnē in finibus Phliasionum suos ortus habuisse, qui per Sicyoniorum agrum lapsus in mare intrat iuxta Corinthum. At qui cum multi fuerint Asopi, rationi conuenit & varias regiones, & varios ortus illis fuisse assignatos. At finxerunt antiqui Asopum fuisse hominem, cui actiones istas tribuerunt. Alij hominem fuisse verè crediderunt, qui, quoniam terram fortè excuās Asopi fluuij fontes reperisset, obtinuit vt fluuius de suo nomine diceretur. ¶ Aiunt hunc fuisse Iouis, vel Neptuni, vel Oceani filium, quòd ex aere in aqua verso oriantur flumina, vt ait Aristot. in Meteor. vel quòd mare principium est omnium fluuiorum. Huius filie multe dicuntur, quæ sunt vel riuus, vel aquarum proprietates, quæ multa nomina sortitæ sunt. Fabulantur illum rapta filia fuisse fulmine percussum cum Iosem insequeretur, quia siccitas cæli & calor iam riuos exiccauerūt, & cum ipse fluuius extenuatus in vapores verteretur, Iouem insequeretur, & ob calorem propè exiccatus fulmine dicitur percussus. Fuit enim maxima siccitas aliquando in agro Thebano & in Ægina, quare locus datus est fabulæ. At nūc de Deucalione dicamus.

## De Deucalione.

## CAP. XVII.

**D**EUCA LIONIS diluuium, & aquarum copia, quæ fuerit, nemini obscura est; at cur illud diluuium ita factum sit, pauci omnino tradiderunt, sed nos vt in cæteris consueuimus, hoc etiam explicemus. Fuit Deucalion Promethei filius, vt scripsit lib. 3. Apollonius:

Ἰθα προμηθεὺς

ἰαπτιονίδης ἀγαθὸς τίκε δούρο λῆωνα.

*hic namque Prometheus*

*Filius Iapeti clarum edidit Deucalionem.*

At Homer. libro 5. Iliad. Deucalionem Minos filium fuisse inquit in his:

μῖνος δ' αὖ τίκετ' ἀμύμονα δούρο λῆωνα.

*Edidit hinc Minos præclarum Deucalionem.*

Herodotus verò Promethei & Clymenes filium fuisse scripsit, Hesiod. Promethei & Pandoræ, quod etiam Strabo testatur libro